

tilgrænsende Staters Søterritorium undtages.

§ 2.

Ved Ændringerne i denne Paragrafs første Linie har Udvalget søgt at fremhæve, at dens Bestemmelser kun angaa dem, der ville drive Forretning ved den ommeldte Handel, og at det derimod ikke forbydes tilfældigt forbiiseilende Skibe uden Tilladelsesbevis at tilforhandle sig en Ret Fisk, selv om det sker mod Varer, naar det kun ikke er spirituøse Drikke. Udvalget kan ikke se rettere, end at denne Opfattelse er i god Overensstemmelse med Konventionens Art. 3. Vel have mange af de Smakter, som høre til Fiskerflaaderne i Nordsøen, kun en tvivlsom Berettigelse til at raade over Fangsten; men de ledende Fiskere, som staa i Spidsen for disse Flaader, ere altid Eiere af et eller flere Fartøier, og Handelen foretages næsten altid i deres Paasyn eller direkte med dem selv. De saakaldte „Enkelfiskere“ ere altid Selveiere og have derfor fri Raadighed over deres Fangst, saa at et Forbud imod overhovedet at forsyne sig med Fisk i Nordsøen formentlig vilde gaa langt ud over, hvad Konventionen har tilsigtet. — Endvidere foreslaas det, at Tilladelsesbeviserne skulle udfærdiges efter en af Indenrigsministeren foreskreven Formular, da det er i høi Grad ønskeligt, at disse Beviser, der skulle tjene til Legitimation ogsaa overfor fremmede Magters Rydsjere, blive ensartede i Form

og Indhold. Det bliver herefter Indenrigsministeren, der drager Omsorg for, at Tilladelsesbeviserne klausuleres overensstemmende med Konventionens Art. 3, og bestemmer, hvad de videre bør indeholde. Imidlertid har man dog ment, at det vilde være rettest udtrykkelig at foreskrive, at Beviserne skulle lyde paa Fartøiets Navn, og at de kun bør udstedes for een Rejse ad Gangen, da denne Fremgangsmaade synes nødvendig, for at man kan sikke sig mod Misbrug af disse Tilladelsesbeviser. — Endelig er der i Paragrafen foreslaaet en Tilføielse, hvorefter Skjønnet over, om Fartøiet har en større Mængde Spirituosa ombord, end der kan anses fornødent til Besætningens Brug, henlægges til Politimesteren.

§ 3.

Til denne Paragraf er der foreslaaet tilføiet et nyt Stykke, der finder sin Forklaring i Konventionens Art. 7 sidste Stykke. En tilsvarende Bestemmelse findes i Haagerkonventionen, men den blev ikke optaget i den sig dertil knyttende Lov, hvorimod den indførtes i Anordningen af 29de Marts 1884, § 30. Udvalget anser det imidlertid for heldigere at optage Bestemmelsen i selve Loven.

§ 4.

Denne Paragraf foreslaas vedtaget uforandret.

§ Henhold hertil stilles følgende Ændringsforslag:

Lovforslaget affattes saaledes:

§ 1.

Det skal være enhver til et dansk Skib hørende eller dermed følgende Person forbudt at sælge eller paa anden Maade afhænde spirituøse Drikke til Fiskere eller Andre, der befinde sig ombord paa eller henhøre til Fartøier, være sig danske eller fremmede, som ere paa Fiskeri i Nordsøen indenfor de ved Art. 4 i Haagerkonventionen af 6te Mai 1882 om Fiskeripolitiet fastsatte Grændser, men udenfor de tilgrænsende Staters Søterritorium. Ligeledes forbydes det Personer, der befinde sig ombord paa eller henhøre til